

בש"פ 8236/23 - יוסף קוניו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8236/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: יוסף קוניו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בלוד מיום 24.10.2023 בעמ"ת
30616-10-23 שניתנה על ידי כבוד השופט עמית
מיכלס

בשם המבקש: עו"ד אחלי אורבן; עו"ד איתי רוזין

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בלוד (כב' השופט עמית מיכלס) בעמ"ת 30616-10-23 מיום 24.10.2023, במסגרתה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 18.10.2023 בה הורה על מעצרו עד תום ההליכים במ"ת 16655-09-23.

לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). המקרה שלפניי איננו נופל לגדר החריגים הללו. ראשית, הבקשה אינה מעלה כל שאלה עקרונית

החורגת מעניינו הפרטי של המבקש. שנית, חרף נסיבותיו הייחודיות של המבקש, שלא נעלמו מעיניי, אין מדובר באחד מאותם מקרים חריגים בהם יש להורות על מתן רשות הערר בשל שיקולי צדק. אכן, נראה כי מצבם הכלכלי של המבקש ומשפחתו אינו מהמשופרים ותסקיר שירות המבחן בעניינו מציג תמונה משפחתית מורכבת. ואולם עניינים אלה זכו להתייחסות שתי הערכאות שדנו בעניינו, ושוקללו על ידן אל מול יתר הנתונים בעניינו, ובהם העובדה שהמעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום הנוכחי בוצעו עת היה מצוי במעצר בית בתנאים מגבילים, במסגרת הליך אחר (ת"פ 18927-11-22), ולאחר שכבר הפר את תנאי מעצרו ושחרר למעצר בית בשנית. למותר לציין כי ככל שיתארך המעצר שמורה למבקש האפשרות להגיש בקשה לעיון חוזר.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשפ"ד (22.11.2023).

שׁוֹפֵט